

Definition; nu, den Ting kunne vi overveje nærmere; jeg tvivler i øvrigt om, at man kan komme til en nærmere Forklaring end denne. Ved Siden deraf maa der træffes visse Forsigtighedsforanstaltninger, og jeg har tilbudt og skal gerne her levere det ærede Medlem et Eksempplar af Kontrakten mellem den danske og svenske Regering om Forsendelse af Præsotelegrammer, som jeg finder ret god. Saa har man ogsaa saa travlt med, at jeg har sagt — jeg husker ikke, hvorledes Udtrykkene vare, men jeg udtrykte mig ganske sikkert saaledes: Naar man lægger saa afgørende Vægt paa de 100,000 Kr. mere ind i Statskassen, paa, at Regeringen kan misbruge dem o. s. v., saa kan jeg meget godt se, at der er Forskel paa, om de komme ind gennem ny Telegraf-takster, eller de spares paa Jærnbanebudgettet: Det har jeg ikke sagt noget imod; det er der øjenshuligt Forskel paa, saa øjenshuligt, at den maa være blind, som ikke kan se det. Men sikkert er det, at kommer der 100,000 Kr. mere paa denne Konto, eller spares der paa den anden Side ved Nedskættelser 500,000 Kr. eller 300,000 Kr. paa andre Poster, saa er det sidste i Virkeligheden Beparelses, der ogsaa gaa ind i Statskassen, og hvis Beløb staar til Regeringens Raadighed. Hvis det skal være et Hovedargument mod disse 100,000 Kr., saa kan jeg ikke forstaa, at man behandler Finansloven i øvrigt fra det Synspunkt, at spare det mest mulige, og det gøre jo de samme Medlemmer, som ere saa bange for disse 100,000 Kr., som jeg vedkender mig, at jeg mener, det er billigt at optræbe; thi det er billigt, at de, som benytte Telegrafsen, erlægge en passende Takst, som nogenlunde dækker, hvad det koster at holde Apparatet vedligte. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) frygter for en Nægtelse af de forlangte Postbude og syntes ikke om, at jeg havde erklæret, at jeg til Nød kunde tage Mindretallets Forslag. Ja, det mener jeg dog at kunne efter Konference med Postvæsenet. At dette skulde komme til at gaa ud over andre Postbude, som saa vilde blive overbeholdte med Arbejde, behøver man ikke at frygte for. Jeg har udtrykkelig vægret mig lige over for Ordføreren mod, at dette skulde ske. Min Forsudsætning er, at de Herrer erkende, at Ordningen nu skal holdes gaaende; altsaa kan den ikke holdes gaaende ved fast Personale, saa maa det ske paa anden Maade, ved midlertidige Folk, men Ministeren maa holde den gaaende. Det har ikke været tilfældet i Finansudvalget, at Omdelingen af Breve skal foregaa mindre

hyppig, og at Arbejdet for de øvrige Postbude ikke skulde forøges, det har jeg jo alt nævnt og skal ikke komme mere ind paa. — Det ærede Medlem var høflig lige over for mig i Anledning af min Ud nævnelse til Arbejdsminister. Jeg frygter for, at det ærede Medlem og maaske ogsaa andre her ere i nogen Bidsfarelse med Hensyn til den Stilling, Ministeren for offentlige Arbejder indtager. Under ham er lagt: Jærnbanevæsenet, Post- og Telegrafvæsenet, Havnevæsenet og mange andre offentlige Arbejder jelsfølgelig paa samme Maade, som f. Eks. allerede Krigs- og Marineministeren ogsaa personlig ere knyttede til saadanne; hvad derimod de egentlige sociale Spørgsmaal angaar, maa ærede Medlemmer vide, at f. Eks. Sygekasse- og Alderdomsforsørgelsesvæsenet vedbliver at høre under Indenrigsministeren. Jeg er altsaa ikke Arbejdsminister i den Forstand, at jeg er Minister for Arbejderne; jeg er Minister for Arbejdets Udførelse.

Ordføreren (Neergaard): Da Ministeren har taget Ændringsforslag Nr. 78 paa Listen tilbage, saa maa Tallet i Nr. 79 rettes fra 39,200 til 42,200. — Jeg skal nu saa kort, det er mig muligt, gennemgaa de Ting, som ere blevne sagte, siden jeg sidst havde Ordet; det er ikke saa ganske saa, og jeg skal ogsaa indskrænke mig til det allervigtigste deraf. Det ærede Medlem fra Langeland talte virkelig, da han sidst havde Ordet, i en ganske anden Tone end første Gang. Det undrer mig, at det ærede Medlem ikke selv har bemærket dette. Dette skulde meget glæde mig, om jeg virkelig havde nogen Del i, at hans Humør og frem for alt hans Tone er bleven saa meget bedre. Det sidste, vi hørte fra ham, havde virkelig en ganske anden Kulør. Det ærede Medlem undrede sig i høj Grad over, at jeg kunde finde, at der var personlige Ubehageligheder i de forskellige Bemærkninger, han gjorde til mig. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem da gjorde disse Sagen ganske uvedkommende Bemærkninger til mig, hvis det ikke var for at sige mig Ubehageligheder; Telegramtaksterne vedkom det ikke, det belyste ikke i fjerneste Maade det foreliggende Spørgsmaal. Det kunde fornøstigtvis ikke have anden Hensigt end en rent personlig. Jeg har blot gjort det ærede Medlem opmærksom derpaa, for at han skulde se, at jeg ikke miskendte hans gode Hensigt. Der er et Par enkelte Ting af hans sidste Udtalelser, jeg ønsker at sige et Par Ord om. Det ærede Medlem slog fast som noget sikkert, at jeg havde haft samme politisk Fører som han. Han betegnede ogsaa denne